

ירושלים, ד' טבת תשכ"ג
31 בדצמבר 1962

5201/1966

לכבוד
חבר-הכנסת ישראל גורי,
יושב-ראש ועדה הכספית,
הכנסת,
ירושלים

מאז כניסתי לתפקידי, הריני רואה בדאגה רבה את הדהירה המסחררת של רמת החיים במדינתנו כאחת הסכנות הרציניות לעצמאותנו הכלכלית, שאנו כה כמהים לה. דעתי היא, כי כל עוד אנו מצויים לקיים שתי המצוות החשובות: העלאת אחים וקליטתם בארץ והגברת עצמאותנו הבטחונית, נוכח הסכנות האורבות לנו מבחוץ, אסור לנו להגרר אחרי העלאת רמת החיים. התנגדתי משום כך באופן עקרוני להעלאת משכורתי, מתוך תקווה להראות דוגמה לאחרים, וחזרתי על התנגדותי זו מדי שנה בשנה, הן בקביעת סכום משכורתי בהצעת התקציב של לשכתי והן בשיחה אישית עמך.

בשנים הקודמות התחשבה ועדה הכספית של הכנסת בדעתי והסכימה להשאיר משכורתי בעינה מבלי להעלות אותה כלל זה כשמונה שנים, אולם בשנה השוטפת, למרות התנגדותי, החליטה הועדה בחקופת העדרי מן הארץ, לרגל מסעי לארצות אפריקה, להעלות משכורתי עד לסכום של 18,000 ל"י לשנה, והחלטה זו אושרה, לצערי, על-ידי הכנסת בחוק התקציב.

בשיחה, שנחקימה לאחרונה בינינו, שמעתי מפיך את הנימוקים שהניעו את הועדה ואת הכנסת להחליט כפי שהחליטה. לא ראיתי עוד אפשרות לסרב, אולם החלטתי להשתמש במחצית המשכורת לכל היותר לצרכי הפרטיים ולהקדיש את המחצית השנייה לקרן מיוחדת להכשרתם של כחבי-ייד היסטוריים מקוריים לדברי ימי עם ישראל וארץ ישראל לשם מחקר ופרסום.

בברכה

יצחק בן-צבי